

◆ Poeziya

Yafəs TÜRKSƏS

SAHİL DAŞI

Dadını, duzunu aparıb sular,
Dəryada balığa yem eləyibdi.
Üzünün şəklini qoparıb sular,
Kim səni taleyi kəm eləyibdi?

Yonulub-yonulub çinqıl olmusan,
O hamar üzünə əl sürtmək olar.
Zamanın yalançı nəvazişiylə
Səni üzüyumşaq öyrətmək olar.

Yalançı öpüşlər aldadıb səni,
Alıb vüqarını, dəyanətini.
Sənin sərt ömrünə görən kim yazıb
Dünyanın Su adlı xəyanətini.

Hələ harasıdır, bu sular səni
Yonub axıracan quma döndərər.
Sonra da bir ac quş dən bilib səni,
Udub pətəyində muma döndərər.

OXU, DAĞ ÇAYI

Gördüm səni, gözlərimə toxudum,
Bütün ömrün həyəcandı, təlaşdı.
A dağ çayı, bu gün elə oxudun,
Nəğmələrin ürəyimlə danışdı!

Nədir səsindəki bu hay, bu haray
Deyirəm bir dəli sevgidi bəlkə?!
Oxu a dağ çayı, hey səsini yay,
Qəlblərin nəyi var nəğmədən özgə!

Düzlərə catanda bölünər canın,
Özünü özündən alarlar səni.
Bir çaya qoşulsan, adın silinər,
Bir başqa havada çalarlar səni.

Bu daşlar sinəni yarsa da oxu,
Hardasa gunahsız asılsan, oxu.
Hələ ki, özünsən, dağ çayı, oxu,
Hələ ki, mənləsən, dağ çayı, oxu!

QORXU

Sənin yerişini çoxaldıb şəhər,
Tez-tez diksinirəm ayaq səsindən.
Sənin yerişini yeriyan qızlar
Səksənir könlümün səksəkəsindən.

Hərdən bir gözəlin gözündən baxır
On yeddi yaşında qalan gözlərin.
Dəlincə heyrətdən daşa dönürəm
Sənin saçlarınla gedən gözəlin.

Sevib oxuduğum mahnılar hər gün,
Getdiyim yollardan sapdırır məni.
Neynim, səsinin də oxşarı çoxdur,
Hər gün paralayır, çapır sinəmi.

Məcrasından çıxmış bir çay kimiyəm,
Bilmirəm hayana axıram indi.
Sənin nişanəni görməmək üçün
Qızlara qorxuyla baxıram indi.

NƏMLİ KİRPİKLƏRİN BİRİ BİR NİDA

Gəldik neçə ildən sonra üz-üzə,
Nə salam söylədik, nə də əlvida...
Çatılmış qaşların bir sual idi,
Nəmli kipiqlərin biri bir nida.

O gün sən qərribə nəğmə kimiydin,
Bəstəsi özgənin, sözü mənimki.
Gözündə göz yaşı yuya bilməyən
Bir itkin sevginin izi mənimki.

Vaxtsız ağartdığın o ağ saçlara
Dedim sığal cəkim, əlim gəlmədi.
Bir vaxt nağılımdan doymayan qıza
Bircə söz deməyə dilim gəlmədi!

Durmuşdu yanında gəncliyin – qızın!
Gözüm haçalandı, fikrim dağıldı...
Sənsiz keçirdiyim illər beləcə,
Sonu kədər dolu sirli nağıldı...

DAŞ CAVABLAR

İstəyirəm bir az dəmir sualların
daş cavabından danışım sənə, dostum.
Neyləməli ki, çox vaxt kimlərinsə xeyri
Kimlərinsə ziyanından keçir.

Ən yaxşı adamlar belə
Susmaqdan çörək düzəldir,
Korluqdan köynək.
Sevgilərimiz də elə kimlərinsə
Ayrılığından su içir.
Kimlərinsə göz yaşlarından keçir.

Səadətlər azdır, hamıya yetmir
Kimə nə düşə, düşə, dostum.
O dəmir sualların daşlaşmış
cavabsızlığından danışırım indi...

Həyat yaxşıqla pisliyin arasındaysa, neyniyək...
Eləcə, bir azacıq yaşadığ bir azacıq xərclənəcək
Susmaqdan saraylar düzəltmədik
Korluğumuzdan zər-ziba düzəltmədik biz,
Amma, bir az səadət oğurlayır yenə ən yaxşı adamlar..

Dəmir suallara daş cavablar verməli olur
yenə heykəl adamlar
Səadətlər günah içindədir, qısa cavab bu!
Ömürlər var-gəl edir
Yaxşıqla, pisliyin arasında.

UÇURUN ŞAIR HEYKƏLLƏRİNİ

Uçurun, təzədən qoyun şair heykəllərini
Postament üzərində
Başqa adamlar kimi qoymayın
Şair heykəllərini.

Üzdürün balıqlarınan,
Ya uçurun quşlarınan.

Bir solmuş çiçəyin
Ləçəyindən asın,
Bir saralmış yarpağın
Üstünə atın,
Ad yazmayın heykəlin üstə,
Şeir yazarkən
Özləri olmur şairlər
Heykəli cavan qoyun,
Qocalmır şairlər.

Bir əlinə qələm verin,
Ürək qanı ilə yazan bir qələm

Bir əlinə ürək qoyun
 İçi qanla dolu mürəkkəbqabı əvəzi
 Dilinə bir düyünlü söz yonun,
 Gözlərini elə qoyun
 Dibindəki kədər görünə bilsin!
 Heykəl qoyanda yıxın şairi...
 Siz Allah, ayaq üstə qoymayın
 Şair heykəllərini!

YARADA BİLMİR

Şeir istəmirəm adam dilində,
 Ürəkdən şeytanı çıxarda bilmir.
 Adam dilindəki min illik şeir
 Şeytansız bir adam yarada bilmir!

Ən gözəl, ən qaynar şeirlər belə
 Şairin özünü yarada bilmir.
 Sözləri göyləri gəzən şairin
 Özü alçaqlarda, arada, bilmir.

Şeir istəmirəm adam dilində,
 Şeirlər şeiri gözümdən salıb.
 Nə ola, bu ağac bir şeir deyə,
 Fikrim o ağacın dilində qalıb.

Çiçəyin dilində bir şeir ola,
 Qoxlayıb qəlbimə səpərəm indi.
 Bu daşın dilində bir şeir olsa,
 Götürüb, diz çöküb öpərəm indi.

Elə ürəyimdən keçir ki, indi
 Bu çayın dilində bir şeir yazım!
 Külək dilindəki şeirlər ilə
 Adam şeirləri yaddaşdan pozum.

HÖRÜMÇƏK

Tor qurmaq öyrətdin bütün dünyaya,
 Bu dünya tor qurmaq yoluna düşdü.

Fəqət səndən başqa tor quranların
Hamısı qurduğu toruna düşdü.

Qismətinə düşən payını aldın...
tor qurmaq səninçün Tanrı yoludur...
Amma səndən başqa tor quranların
Bax, gör ki, hamısı nəfsin quludur.

Sən lal duruşunla çox şey söylədin,
Səni eşitmədi, kərdi bu dünya.
Sənin tor üstündə gəzməyini də
Görmədi, görmədi, kordu bu dünya!

ŞƏHƏR ETÜDLƏRİ

Səhər dalğaların əlindən tutub
Bir azca tələsik yeriyir, nədən?
Xoruzun təmkinli səsinə burda
Bu ac qağayılar silib səhnədən.

Doğrayır gecənin bal sükutunu
Sübhəcən ehtiyac qovan taksilər.
Bulaqda qızarıb su verən qızlar
Suyu sata-sata burda əskilər.

Dəstəylə yeriyən gözəllər hər an
Məni boylandırır ötən günlərə.
Dərdli insanların göz yaşlarından
Hər gün islanıram azı min kərə.

Gündə neçə dəfə zəhərlənirəm
Neçə nakəslərin acı dilindən.
Duyduğum sevincin yağ dürməyini
Necə "Paxıl Bədəl" salır əlimdən.

Baxıram son dəbin himayəsiylə
Gözəllər səfinə dolur kifirlər.
Qoruna bilmirəm təzadlarından,
Dolaşır başımda zəncir fikirlər.

Baxıb sahilədəki görüşənlərə
Balıqlar sahilə axmaq istəyir...
Xəlvəti görüşə gedən gözəllər
Gecəyə tək ayı taxmaq istəyir.

ƏLYAZMADA ÇAP ELƏYİN ŞEİRLƏRİMİ

Əlyazmada çap eləyin şeirlərimi
xəttim bir az kor-kobuddur
eybi yox neynim – hüsnxətt müəllimim
savadsız və vecsiz idi.

Səhvlərimi də redaktə eləməyin
necə var qoy elə də qalsın
kasıbçılıqdandı vaxtıyla əla oxuduğum dərsləri
təkrar eləməyə vaxtım az olub

Vətən şeirlərində qorxaqlığım, həyəcanım
zəifliyim, üsyanım...
Sevgi şetlərində
Qanmazlığım, həssaslığım, naşılığım, gözəlliyim...

Əlyazmalarım qəlbimin kardioqramıdır
orda ürəyimin döyüntüsü bilinir avtobusda,
qatarda, metroda, yol üstə, səkidə,
dizmin üstə yazıldığı da görünür...
Çax-çux eləyən əllərimin kiri də o vərəqlərdə

Əlyazmada çap eləyin şeirlərimi
kimliyimi bilərsiniz

DİOGENİN ÇƏLLƏYİ

Ən qudurğan dərdlərinən
Qırx ildi gəzirəm, sağam.
Tanrının qapazı altda
Böyüyən dikbaş uşağam.

Ürəyimdə ölənləri
Yuduzdurub basdıran yox.
Mən bir adsız Nəsimiyəm,
Soyduran yox, asdıran yox.

Diogennin çəlləyindən
Kim çıxardı üzə məni.
Çürümədim dərdlərimdən,
Dünya qoyub duza məni!

QARANQUŞ KİMİ

Elə yaraladın körpə umudu,
Təqəti qalmadı, qayıtmaz daha.
Səni elə sevdim, elə sevdim ki,
Şikayət etmədim səndən Allaha.

Səni elə sevdim, elə sevdim ki,
Mənsiz də, yoluna uğur dilədim.
Sənə nə deyim ki, sevgi mənimdir,
Sənə əzabımı halal elədim.

Daha köçürmüşəm yuxularıma...
Sənli arzulardan demə ki, bestdim.
Gələndə yoluna nərgiz nidalar,
Gedəndə suallı bənövşə düzdüm...

Gedirsən, eşqimə toxunma, əzmə,
Qoy, ona sığınım tənha quş kimi...
Bəlkə üşüyəndə, umud gətirdi
Baharda qayıdan qaranquş kimi!

BAĞIŞLA MƏNİ, SEVDİYİM QADIN

Bağışla sevdiyim qadın,
Sən o qədər gözəlsən ki,
Sənə “göydən ulduz qopardan”
bir sevgi gərək.

Sən bir mələksən, sevgisiz qalsan da
 Sənə bir “ağ atlı” igid gərək.
 Mən səni xoşbəxt edəmmərəm,
 Səni sevən ürəyim yetməz
 səni xoşbəxt etməyə!

Qıymaram sənə
 içi ağrı dolu bu ürəyi, ürəyüm!
 Baxıb utanıram oğlumun
 dəcəl, şəngülüm baxışlarından.
 Körpə qızımın məsum, mələk baxışları
 qamçılıyır sənə olan sevgimi!
 Qüssələdirəm qadınımın yetim baxışlarından,
 atasızlığından, qardaşsızlığından.
 Utanıram ciblərimdən.
 Utanıram sənə olan qanadsız sevgimdən!
 Utanıram sevən ürəyimdən,
 onu bu qədər incitdiyimçün!
 Mərhəmətə uduzan məhəbbətimdən utanıram.
 Mən məğlub qoşun kimi
 sevgilərdən geri çəkilirəm indi!
 Mənim qorxduğum şeylər çoxdu,
 mən qorxaq sevgiliyəm!
 Sənə qəhrəman gərək,
 arzularımın qadını!

Bağışla, mən xoşbəxt edəmmərəm səni.
 Qıyamam içi üsyan dolu
 bu ürəyi sənə!
 Taleyimi bağışla, sevdiiyim qadın!

NƏĞMƏSİ TÜKƏNMİŞ ÜRƏK

Nəğməsi tükənmiş bir ürək kimi...
 Çıxmışdın yenə də yollarım üstə.
 Durmuşdun saralmış bir çiçək kimi,
 Qoymuşdun başını əllərim üstə.

Uçulmuş nağıldan düşüb gəlmişdin,
 Bənzədə bilmirdim o qıza səni.

Nə Karvanqırandın, nə Dan ulduzu
Yaraşdırammadım bir sözə səni.

Nağıla köçmüşdüm sənin sevginlə,
Dedim köçürdərəm nağıla səni...
Uçurdun nağılı öz əllərinlə,
Kim çəkdi ürəkdən ağıla səni.

Sevgilə yaşamaq nağıl-həyatdır,
Sevgisiz yaşamın sonu solmaqdır.
Sevgilə yaşamaq nəğmə-həyatdır,
Sevgisiz – nəğməsiz ürək olmaqdır.

Bilmirəm bəlkə də saralmamısan,
Saralmış çiçəktək göründün mənə,
Nəğməsi tükənən qəlb mənimkiymiş...
Ürək döyüntünü duymadım yenə!

